

November 12, 2008

President elected Barack Obama là y kh u h u "

Ngày 4 tháng 11, 2008 n c M đã thay đ i. Không ph i ch thay m u da c a ng i lnh đ o. Cũng không ph i ch thay m t đ ng c m quy n b ng đ ng đ i l p. Có nh ng thay đ i sâu xa h n trong xã h i, trong tâm lý ng i dân trong m y năm qua. Chính nh ng thay đ i n n t ng đó khi n h ch n m t ông t ng th ng da đen và trao thêm quy n ki m soát qu c h i cho m t đ ng chính tr đã b g t ra bên l t năm 1994 t i nay.

C th gi i chú m c nhìn n c M . Nh ng ng i dân bình th ng, Trung Qu c hay Iran, cũng th y th ch t do dân ch là m t s th t, đã th hi n trong cu c b phi u v a qua M . Đ i v i ng i Việt Nam, nh ng đ ng bào ta đang s ng trong n c, nh ng ng i hi u bi t và suy nghĩ v t ng lai đ t n c, đây là m t đ p đ h th y nhu c u c n lên t ng đòi cho dân ta cũng đ c quy n thay đ i. M t đ ng c ng s n đã n m toàn quy n trên sinh m ng dân t c h n n a th k r i. M t đ ng còn tuyên đ ng nh ng t t ng cũ nát, v i b máy nhân s đ t nát. H không th nào t p t c trói bu c c n c trong m t c c u kinh t và chính tr phá s n m i nh th này đ c. Khi nhìn th y ng i M thay đ i n c h trong th i gian qua và nh ng năm s p t i, ng i Việt Nam nào cũng ph i suy nghĩ đ n ph n mình.

Ngh Sĩ Barack Obama là y kh u hi u "thay đ i" đ thu hút lá phi u c a dân M . Nh ng th c ra dân M ch n ông không ph i ch vì h tin t ng nh ng l i h a c a ông mà nhà chính tr nào cũng có th nói đ c. Chính xã h i M đã thay đ i trong tám năm qua. Các c tri M ch ch ng t s thay đ i c a h qua nh ng lá phi u.

Tr c h t, đó là nh ng thay đ i trong t t ng n n t ng v cách t ch c đ i s ng kinh t . M t đ tài đ c th o lu n h ng th k qua là vai trò c a nhà n c và c a th tr ng, hai đ nh ch đó nên đ c cân b ng ra sao. Năm 2000, T ng Th ng Gorges W. Bush th ng c khi dân M v n tin t ng nhi t l i t vào ch tr ng đã đ c T ng Th ng Ronald Reagan kh i x ng 20 năm

trước. Tổng Thống Reagan khai trương một thời kỳ của “chính phủ nhỏ,” giảm bớt các luật lệ trở lại các hoạt động tài chính và công nghệ kinh tế, đưa vào sáng kiến nhân. Tổng thống kinh tế tự do là nền tảng cho chính sách này trong 28 năm, coi như một thời kỳ. Năm 2001, ngân sách tổng cộng sau những năm phát triển cao, Tổng Thống Bush đã thực hiện những chương trình cắt giảm thu nhập như trong lịch sử. Những từ năm 2008 thì dân Mỹ đã nghĩ lại, sau khi các hoạt động tài chính suy sụp. Những người ta thấy một nguyên do là vì các nhà tài chính nhieu sáng kiến quá và ít kiểm soát quá. Bây giờ, ngay một vài tổng thống bỏ vào kinh tế cũng bớt bớt các phí thay đổi, chính ông Bush nâng quy định cạnh tranh của nhà nước trong đời sống kinh tế lên một mức cao hơn, khi cho phép “quốc hữu hóa” một phần các ngân hàng lớn, trong khi những người nói phần đời không được ai làm tại nghe.

Năm 2004, Tổng Thống Bush thắng Nghị Sĩ John Kerry với 50.74% số phiếu của dân và 286 phiếu của tri đoàn. Hai vấn đề tác động quy định đã thúc đẩy hàng triệu người chỉ chọn Tổng Thống Bush nhieu hơn số người chỉ chọn ông Kerry. Thứ nhất là mối lo an ninh và khủng bố, và thứ hai là những vấn đề tôn giáo, đạo lý. Hàng chục triệu cử tri chọn phá thai và thiệt tha với ý đồ nhu chính hiện pháp định cấm hôn nhân đồng tính đã bỏ phiếu cho ông Bush, người chia sẻ ý kiến này với họ. Những sau khi tái nhậm chức năm 2005, Tổng Thống Bush chọn lo tiếp tục cuộc cải tiến kinh tế theo con đường giảm bớt vai trò chính phủ và trở thêm quy định của chọn cho các cá nhân. Ông đã chọn chương trình ưu tiên là cải thiện hệ thống quốc hữu bảo vệ xã hội, social security. Ông vẫn muốn tăng thêm quy định do kinh tế, cho phép những người trẻ được tiếp tục rút ra khỏi quốc xã hội; họ không cần đóng thuế vào quốc hữu bảo vệ chung để tiếp tục tiếp nhận của riêng mình vào các công phí, với triển vọng sẽ thu lợi nhieu hơn lợi tức sẽ được khi vào hưu. Kết quả của ông Bush đã không cắt cánh được vì dân chúng lãnh đạo, nhất là từ năm 2006, khi Đảng Cộng Hòa không còn kiểm soát được 2 vị trí quốc hội nữa. Và từ nay, sau khi trở trở về những khoản sắp đặt thì những người trẻ tuổi cũng thấy nước Mỹ vẫn cần một mạng lưới an toàn xã hội cho tất cả mọi người nghèo hơn. Thứ trở về cho những người bắt buộc cho guồng máy công quy định. Những người ta không ghét và sự guồng máy chính phủ phí phạm như trước, trong lúc mà thứ trở về cũng đang trông chờ chính quy định trở giúp.

Sự thay đổi những công quy định tổng thống và những nhậm quy định trong quốc hội qua cuộc bầu cử và qua các thủ tục hiện sự thay đổi từ tổng thống đến với cách xếp đặt nền kinh tế quốc dân. Bây giờ tất cả mọi người đều bàn đến việc tăng thêm các luật lệ để bảo vệ hệ thống tài chính của nước Mỹ và để tránh các tai nạn vì rủi ro sau này. Những người ta chỉ còn khác ý kiến khác nhau về phương pháp cải thiện như thế nào để khỏi trở lại quá độ sau khi đã trở lại quá trình.

Những đời sống chính trị một quốc gia không thay đổi chỉ vì triết lý chính trị. Sự thay đổi nào trong chế độ dân chủ cũng là do những thực tế xã hội và kinh tế thúc đẩy. Những người vay tiền mua nhà không là sự cản trở, những ngân hàng cho vay không tính đến rủi ro đã đưa của nước vào một nền khủng hoảng. Các xã hội thấy cần kiểm soát cũng như cần tự do. Một thời kỳ mọi các cử tri đang bắt buộc vào phòng phiếu, những người trẻ tuổi đây 8 năm hoặc 4 năm còn chưa đủ tuổi

đi bầu. Nhưng người đi bầu cho Nghị Sĩ Obama và bỏ phiếu cho ông sẽ là một lực lượng chính trị mới quy tụ thành chính trị nhân dân trong nhiệm kỳ năm sắp tới, không khác gì thời kỳ những người sinh ra sau Đệ Nhất Chiến Tranh Hai đã nắm quyền quốc gia trong tay bằng lá phiếu của họ trong ba thập niên qua. Trong hai lần bỏ phiếu bầu tổng thống từ năm 2000, trung bình có 52 phần trăm những cử tri từ 30 trở xuống bầu cho Đảng Dân Chủ. Năm nay hai phần ba những người này đã chọn ông Obama, chỉ có dưới một phần ba chọn Nghị Sĩ John McCain. Thành phần cử tri trẻ này hiện chiếm 18% tổng số, và khi cử tri này sẽ còn quy tụ thành chủ lực chính trị quốc gia trong thập kỷ gian tới.

Đảng Dân Chủ có thể tin rằng những người thuộc thế hệ trẻ này sẽ tiếp tục bầu cho họ trong nhiệm kỳ năm sắp tới. Nhưng điều đó không chắc chắn. Đảng lập hiến chính trị quốc gia luôn thay đổi tùy theo nhu cầu xã hội, mà trong 4 năm hoặc 8 năm nữa, dân Mỹ sẽ còn thay đổi tùy theo những biến cố của ai biết chắc. Họ sẽ xác định các vấn đề lớn của dân tộc họ, và tùy theo hoàn cảnh thay đổi họ sẽ tranh luận với nhau, sẽ tiến đến những quy tụ thành chung bằng lá phiếu cuối cùng.

Đó là thế quy định tự do gì nữa mà dân tộc Việt Nam hiện nay vẫn chưa được hưởng. Đảng cộng sản Việt Nam đã nắm toàn quyền trong nhà nước nay, và đến giờ họ vẫn còn cố gắng ôm giữ quyền hành không dám bỏ; vì tham và vì sợ.

Những dân tộc Việt Nam đã thay đổi và còn tiếp tục chuyển hóa. Hai phần ba dân Việt Nam là những người dưới 30 tuổi. Họ tiếp xúc với những kiến thức mới, họ lớn lên với những nhu cầu mới. Trong khi đó thì chính quyền cộng sản cho thấy họ không đủ khả năng, không đủ bản lĩnh để đưa đất nước tiến lên ngang hàng với các nước trong vùng.

Trên mặt thế giới, đảng cộng sản vẫn quy tụ báo chí theo nghĩa Mác Lê nin là thế. Lúng túng không dám thay đổi thể thức như các nước cộng sản cũ ở Âu Châu, họ hô hào mặt thế “kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa” mà chính giới lãnh đạo của đảng cũng chẳng biết nó là gì.

Cai trị 80 triệu dân theo lối mòn mà đó đến thì những hậu quả tại hại. Khi lạm phát vượt lên tới 30 phần trăm rồi kéo dài với tỷ lệ trên 20%, mọi người dân đều khổ, trở nên đảng viên cộng sản tham nhũng và những nhà tư bản đen. Đảng cộng sản tiếp tục đánh lừa dân bằng luận điệu của chính trị không nên định thì kinh tế không phát triển. Những người Việt Nam biết rằng trong những năm 1960, 70, ở các nước Đệ Nhất Hàn, Đài Loan, phe đối lập và sinh viên biểu tình theo

xuyên nhập kinh tế vào tín. Nhưng cái này, không có x nào nên chính trị bên ngoài Hàn mà dân vào chính trị. Đảng cộng sản Việt Nam nhân danh “nên đổi” để cấm đoán và đàn áp những người có ý kiến để cải cách khác với đảng. Những người nào là nên đổi? Những người cuộc đời công ngoài vòng pháp luật, những đám nông dân ruộng đất bị cướp đoạt không ngừng bị u tình khi u oan. Đó là những hình ảnh bất công trong xã hội không thể nào che giấu được.

Đảng cộng sản không thể để cho Nguyễn Văn Đài hay Lê Thị Công Nhân khi lên phát lên tới 30% hoặc khi dân chính ngay Hà Nội, chỉ sau mấy ngày mà đã lật lỏi. Tất cả chỉ chính những người đang nắm quyền cai trị nước Việt Nam là những người không thể khôn ngoan và kiên trì để đi hành một quốc gia thế này.

Tất cả những chính trị khô héo, những người quản lý loay hoay mò mẫm, nước nào lâm vào hoàn cảnh đó cũng phải thay đổi những người cầm quyền. Những người Việt Nam hiện nay không thể thay đổi. Bất cứ ai nghĩ ý muốn thay đổi để đưa bộ phận miền vì tất cả báo, đài đưa bộ nhóm cầm quyền kiểm soát.

Đây là những sự thật phải nói rõ cho thanh niên nước ta biết. Thế hệ những người dưới 30 tuổi mới thay đổi chính trị nước Mỹ. Giới trẻ Việt Nam làm gì để xứng danh dòng giống Lạc Hồng?